பொய்யும் மெய்யும் கலந்தே மனிதன் வாழ்வு கழிந்து விடுகிறது. கிணறவன ஆக்கியவை கிள. மனிதன் தானே ஆய்ந்து கொள்வனகிள. உலகத்தவர் உறவாக்குவது கொதுக்கம். வாழ்வே ஒரு நல்ல கதம்பம். பல தாக்கேன் கோழுத்த ஒரு கலவை. உண்மையும் கற்பனையும், நிகழ்வாதும் பொய்வாதும் சேர்ந்ததோர் விதிக்கிறிக் கூட்டம்.... நிலா மகிழ்விக்கும்கிறது... நமுந் தன் கார்து.... சந்தோஷ உணர்ச்சி மனிதனுக்குரிய மரத்தான பண்பு--- புறவுணடத்தில் கவர்ச்சி ஆழுகிறது. பொறுமும் மணம் அந்தக் கோலையை தூண்டுவிடுகிறது. ஒரு பெண்களுக்கு மணம் மயிலின் தோகை மாதிரி. மணத்தின் விதிக்கிறி சக்தியை முழுவதும் வரிந்தோன் தான் பெண் மனம் புரிப்படையும்..... மல்லிகையின் மணத்தை நாம் நுகரும் போது மலரின் உருவத்தையும் நிறத்தையும் மறந்து போய் விடுகிறோம்---- விடம் ஒன்றவர்க் வாடத்தின் அழகை தெரியாதன்றோ.... வெறுத்துப் போன பகுதான் பொன் வான் சாளாயிய என் ஆசை... ஆதர்ச் புருஷன்... மேகம் மழையைச் சுருக்கிக் கொண்டு போதிதும் ஏவின் விடும் தண்ணி வறட்சியைப் போக்கும்.... வேடர் தொல்லை தாரத ஊரின் மான்குட்டி விசையாடுவது போல.... மீன் குட்டி தீண்ணகை ஆகுகிப் போலமே? பூவினை வேர்த்து பொன்னாவன் யரும் அருப்புப் பழத்து ஏவது போல்--- துயரத்தின் தோன்றுவது ஆர்ப்பு... சாவுமன்றது ஏன் கானக்கூப் பேல்--- கிணிகுள், கிணிமரம், கிணைவரும் வெப்பாவாக்கும் பயம் உண்டு. தணம் என்று சிறிதுள் பயம் தாமே--- தியாகமென்னும் உண்மை யானது மன்னுதிர், உயர்ன், செய்கையால், தழைக்கவேண்டும்--- உயர்ந்து, வளர்தயவம்- கனவுகளில் ஏது வர்தாதும் புதுமாய்ப், புது மாதுள் ஏதேனும் உண்டாகும்... வானிச் சம் வேண்டு என்னுள் ஆழுள் வாமனைக்கேமா--- வாழுகையும் தூய்மையாதும் போல... நாகத்திலிருந்து தும்ப குடிறவனை யோன... மானத்தைப் பேன்ற தென்றும் மூக்கிகாற்றை யொன்று சிலேழ்லையுமே--- என்னைத்தப்பு வைக்கிப் பாலைலப்பழக்கிறாப்பேல... [illegible]...

சக்திய தோதை: மன்னிப்பதற்கு உரியவர் ஒருவனிடம் குற்றத்தை ஒளியாது ஒப்புக் கொள்வதுடன் கண்மேல் குற்றம் செய்வதினால் யென்றும் உறுதி மொழி கூறுவதுதான் மகத்தாய கழுவாய்க்கமாகும்--- ஒருவன் மரபுத்தினால் ஏற்படும் அமம்பாடாயங்கள் ஆழ்ந்த வேர் கொண்டு ஒருவனுடைய கயர்ச்சியுடன் ஏன்றுகி வருகின்றன--- தம்மாதாயம் என்ற பொய் உணர்ச்சி மனுள் வரும் வினை ஆனவுகளை ஒதுக்கி வாட எண்ணவேன்--- தூனவ என்பது நாவான் கூப்பி மனதில் தான் கூக்கிறது---

"மனதன் கிர்தய வாகயவுக்களைப்பற்றி சுத்தியபதுனால் அவற்றின் பற்று தன் உண்டாகிறது. பற்றுதலாலாக்து ஆசை மறக்கிறது. ஆசை கோவமாக மாறி மயக்கமுறுவிக்கிறது. மோகத்தினால் நினைவு மயக்கமும் அதினாலாக்து நினைவுத் குவதுதுமும் உண்டாகிறது. நினைவுத் குவனுதலால் புத்தி நாசமடைகின்றன. புத்தி நாசத்தால் மனிதன் அழுகின்றான்."

[ஒருவரும் மோனாரும் மாறி மாறி வாழ்க்கையால் ஏன்றுக் கொண்டிருக்கின்றது... கலைமாட்டைக் கொம்பைப் பழுத்து வசப்படுத்தும் திறமை உள்ளவரால் கூடுகிறது. ஆனால் வாலைப்பழுத்து வளைய கொண்டு வரக்கூடிய வாத்தியமு நீ கண்டும் பழகவில்லை... பூனைக்கு உரிய மனக்கூத்தை ஒவர்த்து வேறு ஏந்த மனமும் எலுக்கள் வரைக்கும் அன்னிய முறைகள் போலத்தானே--- வெற்றியடைவும் வரும் போழ்து நான் கூடவே போக்கை கொடுக்கவேண்டு ஆகிறேன்--- படகின் பாய் மரம் போல் நான் அவசியமானவர்--- சிலவேளை மென்னும் வீசு மெல்ல நகுவையது--- கும்பத்தவர்களும் ப்ரது உண்டு நான் திக கொள்புதர் ஏன்று தடைகாப்பாயது--- ஏமாந்து போவது காதலுக்கு உள்ள ஒர் அபூர்வனம்--- நான் ஒருவன் அல்லவா? என் ஜீவிதத்தின் பாய்ச்சலிலே யோடு வாசையாகும் கொண்டு அவள். அவள் அருகில் நின்பாய் போனால் என் தாயை மணவாள் அல்ல போ புதையுன்றுகேன்....

(100- வரை பேடி)